

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 1/2019-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 9. januára 2019 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti Bestcena.sk s. r. o., Hradbová 19, Košice, zastúpenú spoločnosťou Weis & Partners s. r. o., Ivánska cesta 30/B, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Peter Weis, vo veci namietaného porušenia základného práva na nedotknuteľnosť obydlia podľa čl. 21 Ústavy Slovenskej republiky, práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Prezídia Policajného zboru, Národnej kriminálnej agentúry, Národnej jednotky finančnej polície v konaní vedenom pod sp. zn. PPZ-987/NKA-FP-VY-2017 v súvislosti s prehliadkou iných priestorov a pozemkov vykonanou 20. apríla 2018 a práva na inú právnu ochranu podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 Listiny základných práv a slobôd vykonaním prehliadky v jej sídle na základe príkazu na prehliadku iných priestorov a pozemkov sp. zn. PPZ-NKA-JFP4-V-82/2018 zo 16. apríla 2018 vydaného Prezidiom Policajného zboru, Národnou kriminálnou agentúrou, Národnou jednotkou finančnej polície a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti Bestcena.sk s. r. o. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

Odôvodnenie:

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. septembra 2018 elektronickou formou doručená sťažnosť spoločnosti Bestcena.sk s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na nedotknuteľnosť obydlia podľa čl. 21 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Prezídia Policajného zboru, Národnej kriminálnej agentúry, Národnej jednotky finančnej polície (ďalej len „príslušný policajný orgán“) v konaní vedenom pod sp. zn. PPZ-987/NKA-FP-VY-2017 (ďalej len „napadnuté konanie“) v súvislosti s prehliadkou iných priestorov a pozemkov vykonanou 20. apríla 2018 (ďalej len „predmetná prehliadka“) a práva na inú právnu ochranu podľa čl. 6 dohovoru, čl. 46 ústavy a čl. 36 Listiny základných práv a slobôd vykonaním predmetnej prehliadky v sídle sťažovateľky na základe príkazu na prehliadku iných priestorov a pozemkov sp. zn. PPZ-NKA-JFP4-V-82/2018 zo 16. apríla 2018 (ďalej len „predmetný príkaz na prehliadku“) vydaného príslušným policajným orgánom.

2. Sťažovateľka v sťažnosti uviedla, že *«dňa 16.04.2018 bol vydaný príkaz na prehliadku iných priestorov a pozemkov v nájme sťažovateľa, č.k. PPZ-NKA-JFP4-V-82/2018, z dôvodu existencie predpokladu, že sa tam nachádzajú veci dôležité pre trestné konanie... súvisiace s obchodnou činnosťou spol. bestcena.sk s.r.o. za obdobie január až december 2016.*

Dňa 20.04.2018 bola v sídle sťažovateľa vykonaná prehliadka iných priestorov. Z prehliadky bola vyhotovená Zápisnica o vykonaní prehliadky iných priestorov alebo pozemkov, ČVS: PPZ-987/NKA-FP-VY-2017 zo dňa 20.07.2018 (ďalej len „Zápisnica“). Zo Zápisnice vyplýva, že... (zamestnanec sťažovateľa) oznámil príslušníkom Policajného zboru, že: „Účtovníctvo ani iná účtovná dokumentácia sa tu nenachádza. Účtovníctvo robí externá firma...; dokumenty za rok 2016 sa dávali na daňovú kontrolu, a dnes by sa mali

nachádzať u...“. Ako ďalej vyplýva zo Zápisnice, veci požadované príslušníkmi Policajného zboru boli sťažovateľom vydané... Z uvedeného vyplýva súčinnosť sťažovateľa, ktorú poskytol príslušníkom Policajného zboru.

Obdobne kladne reagoval sťažovateľ aj na výzvu na vydanie veci zo dňa 23.04.2018, ktorú vyhotovil a zaslal vyšetrovateľ (ďalej len „Výzva“). Touto Výzvou vyzval Klienta na vydanie veci – „komplet účtovných dokladov spoločnosti Bestcena.sk, s.r.o., so sídlom Košice, Hradbová č. 19, IČO: 46 310 657 za zdaňovacie obdobie január až december 2016...“. Teda až po prehliadke bolo prístupné k výzve na vydanie veci podľa § 89 Trestného poriadku. Predtým nebol sťažovateľ oslovený s výzvou na dobrovoľné vydanie veci. Sťažovateľ výzve vyhovel a vydal veci dňa 09.05.2018 o 10:30 hod. na prezídiu Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúre, národnej jednotke finančnej polície, expositúra východ, Košice, Rastislavova 69. Z konania sťažovateľa jasne vyplýva, že ak by sťažovateľ mal v sídle políciou žiadané dokumenty, dobrovoľne by ich vydal. Keďže sa však v sídle nenachádzali, uviedol rozhodujúce skutočnosti, t.j. kto vedie účtovníctvo a kde by sa mali dokumenty nachádzať. Napriek tomu polícia pristúpila k vykonaniu prehliadky. Zásah do práv sťažovateľa teda nebol nevyhnutný.

Trestné stíhanie vo veci bolo začaté uznesením o začatí trestného stíhania podľa § 199 Trestného poriadku zo dňa 20.10.2017. Požadované dokumenty mal dokonca až do 05.01.2018 k dispozícii Daňový úrad Košice. ... Orgány činné v trestnom konaní si mohli zabezpečiť tieto dokumenty priamo z uvedeného daňového úradu.

Namietame aj zákonnosť samotného Príkazu. Z výroku Príkazu vyplýva, že vecami dôležitými pre trestné konanie sú „počítačové zostavy, notebooky, USB kľúče a iné externé médiá, faktúry, evidencie faktúr (kniha došlých a knihy odoslaných faktúr), dodacie listy, medzinárodné prepravné doklady evidencia Saldo konto, skladové evidencie, rôzne zmluvy (o nájme a iné), pokladničné doklady, pokladničné knihy, doklady o vlastníctve hnutel'ného a nehnuteľného majetku, prevádzkové knihy vozidiel, pečiatky, účtovné, daňové a iné listinné materiály“. Z odôvodnenia Príkazu však vôbec nevyplýva potreba zaistenia výpočtovej techniky - počítačových zostáv, notebookov. USB kľúčov a iných externých médií, len listinných dokladov. Aj záver odôvodnenia obsahuje konštatovanie o potrebnosti dokumentácie, nie výpočtovej techniky.

Zároveň namietame, že podľa nášho názoru mala byť prehliadka vykonaná na základe príkazu na domovú prehliadku podľa § 100 Trestného poriadku a nie na základe príkazu na prehliadku iných priestorov a pozemkov podľa § 101 Trestného poriadku.

Vychádzame z faktu, že na LV [REDAKOVANÉ], pre k.ú. Stredné Mesto, je v popise stavby uvedené – „dom“, nie „administratívna budova“, máme za to, že rozhodujúcim, či na vykonanie prehliadky je potrebné použiť príkaz na domovú prehliadku uvedený v § 100 Trestného poriadku alebo príkaz na prehliadku iných priestorov podľa § 101 Trestného poriadku je popis stavby uvedený na liste vlastníctva k príslušnej stavbe.

Keďže je na LV [REDAKOVANÉ] uvedené, že sa jedná o dom, mal byť na prehliadku kancelárii vydaný Príkaz na domovú prehliadku podľa § 100 Trestného poriadku. Výrazný rozdiel medzi týmito dvomi príkazmi spočíva v tom, že kým príkaz na prehliadku iných priestorov vydáva v prípravnom konaní vyšetrovateľ so súhlasom prokurátora (§ 101 ods. 1 Trestného poriadku), príkaz na domovú prehliadku vydáva sudca pre prípravné konanie (§ 100 ods. 1 Trestného poriadku) a samotnej prehliadky sa musí zúčastniť aj nezúčastnená osoba. Sme presvedčení, že v prípade sťažovateľa mal byť použitý príkaz na domovú prehliadku podľa § 100 Trestného poriadku.

Skutočnosť, že v zmysle prílohy č. 7 Vyhlášky Úradu geodézie, kartografie a katastra č. 461/2009 Z. z., ktorou sa vykonáva zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) je ako druh nehnuteľnosti zapísaná iná stavba (kód 20), nič nemení na skutočnosti, že ide o dom. Na poschodí nad sídlom sťažovateľa je minimálne jeden byt.».

3. Na základe uvedeného sťažovateľka v petite navrhuje, aby ústavný súd vydal nález, ktorým vysloví porušenie jeho v bode 1 označených základných práv postupom príslušného policajného orgánu v napadnutom konaní v súvislosti s predmetnou prehliadkou a vydaním predmetného príkazu na prehliadku. Sťažovateľka sa tiež domáha, aby ústavný súd zrušil predmetný príkaz na prehliadku. Okrem toho sťažovateľka požaduje aj priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 5 000 € a náhrady trov konania v sume 390,50 €.

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

6. Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

7. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

8. Ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti konštantne uvádza, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 55/02, III. ÚS 62/02). Preto jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

9. Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

10. Podľa § 31a ods. 1 zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo Trestného poriadku.

11. Podľa § 63 ods. 1 Trestného poriadku lehoty podľa tohto zákona sa počítajú na hodiny, dni, týždne, mesiace a roky.

12. Podľa § 63 ods. 4 Trestného poriadku lehota určená podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa skončí uplynutím toho dňa, ktorý svojím pomenovaním alebo číselným označením zodpovedá dňu, v ktorom sa stala udalosť určujúca začiatok lehoty. Ak chýba tento deň v poslednom mesiaci lehoty, končí sa lehota uplynutím posledného dňa tohto mesiaca.

13. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že predmetný príkaz na prehliadku bol vydaný 16. apríla 2018 a na základe neho bola 20. apríla 2018 vykonaná predmetná prehliadka príslušným policajným orgánom. Sťažnosť sťažovateľky doručená ústavnému súdu 3. septembra 2018 bola preto podaná už po zákonom ustanovenej lehote uvedenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

14. V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03).

15. Z už uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene.

16. Nad rámec veci ústavný súd konštatuje, že k sťažnosti sťažovateľky bol priložený aj prípis Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) č. k. IV/3 GPt 581/17/1000-13 zo 27. júna 2018 (ďalej len „predmetný prípis generálnej prokuratúry“), ktorým bol preskúmaný sťažovateľkou namietaný postup príslušného policajného orgánu. Sťažovateľka (kvalifikovane zastúpená advokátom) porušenie svojich práv v súvislosti s predmetným prípisom generálnej prokuratúry nenamieta v petite sťažnosti. Keďže ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania a osobitne petitom sťažnosti (§ 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde), možným porušením v bode 1 označených práv generálnou prokuratúrou sa v tomto konaní nemohol zaoberať. Ústavný súd v uvedenej súvislosti poukazuje aj na to, že konanie pred ním je ovládané princípom dispozitívnosti, ktorý vylučuje, aby ústavný súd zapájal do konania o sťažnosti iný orgán verejnej moci bez výslovného návrhu sťažovateľky. Inými slovami, pokiaľ chcela sťažovateľka dosiahnuť, aby ústavný súd jej sťažnosť meritórne preskúmal, mala namietat' (aj) predmetný prípis generálnej prokuratúry.

17. Keďže sťažnosť sťažovateľky bola odmietnutá ako celok už pri jej predbežnom prerokovaní, rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľky v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. januára 2019